

[Larsen (Bjerre).]

80 pct., ikke skal betale mere end 1 kr. 50 øre pr. 100 kg. i omkostninger ved tilbageleveringen. I hvor stort et omfang der er afleveret korn udover 80 pct., kan det være vanskeligt at have noget overblik over, førend opgørelse foreligger, men der burde i og for sig hos landmændene have været en grundet formodning om, at der blev mulighed for, at de 20 pct. blev frigivet, og jeg tror, det ligger således, at langt den største part af landmændene vistnok har ventet med den sidste del af afleveringskornet for at se tiden an, om lempelsen ikke skulle komme.

Udvalget er endvidere enig i at udtale en beklagelse af, at de tal, der blev opgivet rigsdagen om kornpuljens størrelse, da kornloven i foråret gennemførtes, var misvisende, og det, der er sket, bør absolut bebrejdes de kontorer under landbrugsministeriet, der har med disse sager at gøre, og som har givet disse oplysninger.

Yderligere viser betænkningen, at der er afgivet mindretalsudtalelser.

Partiet venstres stilling vil formentlig nu, efter at jeg har talt, blive motiveret af det ærede medlem hr. Hans Pinstrup. Jeg må sige, at det er hårde ord, der står i venstres udtalelse, og jeg synes ikke, det kan gavne til nogen side at trække linien op på den måde. Når alle indenfor udvalget går ind for en beklagelse af, at den opgivne sum i kornpuljen — de 24 mill. kr. — ikke har været til stede, og udvalget affinder sig hermed, forekommer det mig forkert, at man fortsat giver udtryk for, at vi — for mig ser det ud, som om det ærede medlem hr. Hans Pinstrup her tænker på landboforeningerne — alligevel kræver pengene udbetalt af kornpuljen.

Lad os et øjeblik se på, hvordan forholdene er. Med kornlovens forhøjede priser fik det afleveringspligtige landbrug en betydelig gevinst. Nedsættelsen af afleveringen nu med 20 pct. betyder en stor lempelse, og høsten af brødkorn er jo så stor, at den kan mere end dække afleveringen. Den gode høst giver et helt andet grundlag for landbrugets økonomi i år end det grundlag, der forelå i fjor. Men alligevel, til trods for det beklageligt forrykkede forhold ved beregningen af kornpuljens midler forlanges beløbet indbetalt. Den gode høst og landbrugets nuværende konjunkturer burde efter min formening indvirke således på partiet venstre, at kravet om indbetaling under de foreliggende omstændigheder slet ikke blev rejst. Landbrugets konjunkturer er gode, og beklagelser burde udeblive. Men således er det jo slet ikke gået. Beklagelser udeblev ikke. Rigsdagens medlemmer har for et par dage siden fået tilstillet en udtalelse fra De sjællandske Landboforeninger, der så at sige er et eneste klagesuk. Jeg synes ikke, dette tjener noget fornuftigt formål nu for tiden, og jeg kan ikke se, at det højner dansk landbrug.

Når venstre nu i sin mindretalsudtalelse går så vidt som til at sige, at det må forlanges af regeringen, at pengene i kornpuljen skaffes tilveje, for at de kan anvendes efter deres formål, må jeg nok spørge, om kornpuljens opgave ikke først og fremmest må være den at udligne de betydelige differencer, der fremkommer ved køb og salg, og at tjene til nedbringelse af priserne på dyrt indkøbt udenlandsk korn.

Blandt bilagene til betænkningen er der en skrivelse fra landbrugsministeriet, dateret den 8. oktober 1947, som er sendt til folketingets finansudvalg, og hvori der gøres rede for kornimporten. Her søger den daværende landbrugsminister, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, bemyndigelse til at indkøbe brødkorn fra udlandet og lade det indgå under den gældende brødkornordning samt til indenfor det importerede kvantum at sælge foderkorn fra beholdningerne af afleveringspligtigt korn i fri handel. Denne bemyndigelse fik den daværende landbrugsminister, og det er det, som den nuværende højtærede landbrugsminister ganske naturligt må føre videre, da han træder i det ærede medlem hr. Erik Eriksens sted.

Jeg må gå ud fra, at bestemmelsen om kornpuljens fordeling blev truffet under forudsætning af, at den tjente sine sædvanlige formål i det år, loven var gældende — jeg siger udtrykkeligt: i det år, loven var gældende. Og jeg er jo ikke ene om at se sådan på forholdene, idet et mindretal af udvalget, bestående af udvalgsmedlemmer fra mit parti og fra det radikale venstre, i betænkningen henviser til, at kornpuljens midler allerede i oktober 1947 var brugt til at sætte prisen på importeret brødkorn ned netop i henhold til den forpligtelse, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen havde, da han var landbrugsminister. Det vil altså sige, at den nuværende højtærede landbrugsminister har fulgt sin forgænger på det område — og jeg mener, det var rigtigt.

Om den tredie mindretalsudtalelse, den af det konservative folkeparti fremsatte, skal jeg kun sige, at den er affattet i en be-